

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 9Sžso/85/2016
Identifikačné číslo spisu: 1015202167
Dátum vydania rozhodnutia: 26.09.2018
Meno a priezvisko: JUDr. Viera Nevedelová
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2018:1015202167.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Viery Nevedelovej a členiek senátu JUDr. Judity Kokolevskej a JUDr. Violy Takáčovej, PhD., v právnej veci žalobcu: V. B. N., nar. XX.XX.XXXX, bytom Š. XX, W., proti žalovanému: Ústredie práce, sociálnych vecí a rodiny, so sídlom Špitálska 8, Bratislava, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. UPS/US1/SSVOPPKPC1/SOC/2015/9446 zo dňa 06. novembra 2015, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave č. k. 2S/296/2015-44 zo dňa 01. júna 2016, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Bratislave č. k. 2S/296/2015-44 zo dňa 01. júna 2016 p o t v r d z u j e .

Žalobcovi právo na náhradu trov odvolacieho konania n e p r i z n á v a .

Odôvodnenie

Krajský súd v Bratislave rozsudkom č. k. 2S/296/2015-44 zo dňa 01.06.2016 zrušil rozhodnutie žalovaného č. UPS/US1/SSVOPPKPC1/SOC/2015/9446 zo dňa 06.11.2015 a vec vrátil žalovanému na ďalšie konanie. Týmto rozhodnutím žalovaný zamietol odvolanie žalobcu a potvrdil rozhodnutie Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny, Pezinok, Úseku sociálnych vecí a rodiny, pracoviska Senec č. PK2/RPPKAPC/SOC/2015/46584 zo dňa 17.08.2015, ktorým tento nevyhovel žiadosti žalobcu o vyhotovenie parkovacieho preukazu.

V odôvodnení rozsudku krajský súd uviedol, že zistenie skutkového stavu je nedostatočné pre posúdenie veci. Zdôraznil, že základná zásada správneho konania týkajúca sa spoľahlivo zisteného stavu veci (§ 3 ods. 4 veta prvá správneho poriadku) vychádza najmä z testu, či si správny orgán splnil svoju povinnosť zabezpečiť potrebné podklady pre rozhodnutie; tzn. potrebnosť čo do postačujúceho rozsahu ako aj požadovanej kvality podkladov. V konaní o priznaní parkovacieho preukazu sa vyhotovuje lekárske posudok, ktorý predstavuje odborné posúdenie skutkového stavu v písomnej forme tak, že poskytuje odpovede na zákonom položené otázky a tiež sa zásadným spôsobom formou podkladu rozhodnutia zaoberá predbežnou otázkou vo vzťahu k skutočnostiam, ktoré súvisia so zdravotným stavom žiadateľa o parkovací preukaz. Vykonanie potrebných konzultácií a vyhodnotenie dostupných lekárskeho nálezov

predstavuje jeden z možných nástrojov orgánov konajúcich o nárokoch na peňažnú kompenzáciu a ich subjektívne nevyužitie je v rozpore s požiadavkou na aktívny prístup orgánov (§ 1 zákona č. 447/2008 Z. z. a § 3 ods. 3 správneho poriadku) s následkom existencie skutkovej vady v lekárskom posudku, ktorý je základným podkladom rozhodnutia. Krajský súd nemal pochybnosti o tom, že žalovaný takto nepostupoval a nezabezpečil si podklady pre napadnuté rozhodnutie, ktoré by vyhovovali naznačeným kritériám. Vzhľadom na nespokojnosť žalobcu so závermi posúdenia jeho zdravotného stavu posudkovým lekárom, považoval krajský súd za kľúčovú otázku správnosti aplikácie § 11 ods. 9 zákona č. 447/2008 Z. z., a teda posúdenia zdravotného stavu žalobcu v jeho neprítomnosti. Výhodnotil, že nedodržanie postupu ustanoveného v § 11 ods. 9 zákona č. 447/2008 Z. z. nemôže správny orgán ospravedlniť ani poukazom na § 11 ods. 10 zákona č. 447/2008 Z. z., v zmysle ktorého je povinnosťou posudkového lekára pozvať fyzickú osobu na posúdenie jej zdravotného stavu, ak o to táto fyzická osoba písomne požiada. Týmto odsekom zákonodarca zakotvil ochranu posudzovanej osoby, ktorá využila svoje právo byť pozvaná na posúdenie svojho zdravotného stavu pred posudkovým lekárom; tzn. na rozdiel od odseku 9 je posudkový lekár v zmysle odseku 10 zaťažený dodatkovou povinnosťou vykonať posúdenie zdravotného stavu fyzickej osoby v jej prítomnosti na základe jej písomnej žiadosti. Aj napriek tomu, že žalobca nepožiadala písomne o posúdenie zdravotného stavu, z dôvodu jeho nespokojnosti so závermi lekárskeho posudku, ako aj z dôvodu existencie pochybnosti posudkového lekára o dostatočnosti a kompletnosti lekárskeho nálezov, mal byť predvolaný a posudkový lekár mal posúdiť jeho zdravotný stav v jeho prítomnosti. Posudkový lekár neupovedomil žalobcu o možnosti požiadať o osobné vyšetrenie z dôvodu platnosti domnienky, že každý je znály právnych predpisov. S uvedeným tvrdením krajský súd nesúhlasil, nakoľko z ustanovenia § 3 ods. 2 správneho poriadku správnym orgánom vyplýva povinnosť poskytovať pomoc a poučenie účastníkom konania, aby pre neznalosť právnych predpisov neutrpeli v konaní ujmu. Za situácie, kedy posudkový lekár považoval lekárske nálezy za „absolútne nedostatočné“ a v stanovisku k žalobným dôvodom zo dňa 11.02.2016 uviedol, že „dokumentácia predložená k posudku bola žiaľ nekompletná, simplexná...“ a rukou písaný nález MUDr. Krajčíkovej zo dňa 09.07.2015 bol nečitateľný, mal za účelom objektívnosti a úplnosti diagnostického záveru o zdravotnom stave predvolať žalobcu. To, že predložené lekárske nálezy boli nedostatočné, potvrdzuje aj skutočnosť, že podkladom pre posúdenie zdravotného stavu boli aj staršie lekárske nálezy. Posudkový lekár mal možnosť v zmysle § 11 ods. 5 zákona č. 447/2008 Z. z. požiadať všeobecnú lekárku žalobcu o kompletizáciu lekárskeho nálezov, čím by odstránil jeho neúplnosť. Posúdenie zdravotného stavu posudkovým lekárom žalovaného bez prítomnosti žalobcu krajský súd označil za postup nezodpovedajúci obsahu § 11 ods. 9 zákona č. 447/2008 Z. z., čo v zmysle hore uvedených záverov predstavuje vadu konania, ktorá má vplyv na zákonnosť napadnutého rozhodnutia a preto rozhodnutie žalovaného zrušil.

Proti rozsudku krajského súdu podal v zákonnej lehote odvolanie žalovaný z dôvodu, že v napadnutom rozhodnutí súdu došlo k takému výkladu a aplikácii zákonných predpisov, ktoré sa odchyľili od znenia ustanovení príslušných zákonov spôsobom zásadne popierajúcim ich účel a význam. Podľa názoru žalovaného nemožno považovať za nedostačujúce zistenie skutkového stavu, ak správny orgán vydal rozhodnutie na základe lekárskeho posudku, ktorý si zaobstaral pred vydaním rozhodnutia od vecne a miestne príslušného posudkového lekára, pričom tento posudkový lekár si nepredvolal fyzickú osobu na posúdenie zdravotného stavu, pretože postupoval tak, ako mu to zákon umožňuje pri vydávaní posudku. Lekárska správa - nález ošetrojúceho lekára nie je podkladom pre rozhodnutie prvostupňového správneho orgánu, ale podkladom pre posudkového lekára pri určovaní miery funkčnej poruchy a posudzovaní odkázanosti na individuálnu prepravu osobným motorovým vozidlom. Žalovaný síce založil žalobu o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného na nedostatočne zistenom skutkovom stave, ale iba z jediného dôvodu, že lekárske posudky vypracoval posudkový lekár na základe žalobcom doložených lekárskeho nálezov. Z vyjadrenia žalobcu zo dňa 16.05.2016 je zrejmé, že žalobca spochybňuje kvalifikáciu posudkového lekára a nesúhlasí so závermi lekárskeho posudku. Pri preskúmaní rozhodnutia správneho orgánu je rozhodujúci skutkový stav, ktorý tu bol v čase rozhodnutia správneho orgánu (§ 250i ods. 1 OSP), a nie je možné prihliadať na prípadné neskoršie zhoršenie zdravotného stavu a s tým súvisiaci možný neskorší vznik odkázanosti na kompenzáciu, čo by mohlo mať vplyv na rozhodovanie správneho orgánu o novej žiadosti žalovaného. Námietky žalobcu bez dôkazu, napr. lekárskej správy z obdobia pred vydaním rozhodnutia žalovaného, neboli spôsobilé

spochybníť správnosť záverov žalovaného o tom, že žalobca na individuálnu prepravu odkázaný nie je. Z lekárskeho nálezov doložených v správnom konaní nevyplýva rozpor medzi záverom posudkového lekára a závermi odborných lekárov. Posúdenie zdravotného stavu bolo vykonané v súlade s príslušnými zákonnými ustanoveniami a vychádzalo z odborných lekárskeho nálezov. Žalobca mal možnosť navrhnuť vlastné dôkazy a tieto možnosti aj využil. Nie je možné hovoriť o nezákonnosti, keďže pri posudzovaní zdravotného stavu určením miery funkčnej poruchy v zmysle zákona č. 447/2008 Z. z. ide výlučne o zodpovedanie odbornej otázky z medicínskej oblasti, čo môže urobiť iba príslušný lekár a keďže išlo o nárok žalobcu podľa zákona č. 447/2008 Z. z. toto môže konštatovať iba posudkový lekár príslušného správneho orgánu. Citoval rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 7Sžo/64/2011 z 15.08.2012, v ktorom tento uviedol, že na účely rozhodnutia o priznaní a tiež odňatí parkovacieho preukazu sa nevyhotovuje komplexný lekárskeho posudok, nezohľadňujú sa všetky zdravotné ťažkosti, ktoré fyzická osoba s ťažkým zdravotným postihnutím má, ale posudkový lekár posudzuje túto fyzickú osobu len z hľadiska jej odkázanosti na individuálnu prepravu osobným motorovým vozidlom a tiež z hľadiska zdravotného postihnutia praktickou alebo úplnou slepotou oboch očí. Žalobca nespochybnil, a nebolo ani zo spisovej dokumentácie preukázané, že by písomne požiadal o posúdenie zdravotného stavu. Doloženými lekárskeho posudkami a nálezmi nebolo preukázané, že by zdravotný stav podmieňoval jeho odkázanosť na individuálnu prepravu osobným motorovým vozidlom, čo je základná podmienka na vyhotovenie parkovacieho preukazu. Ani samotné lekárske nález, z ktorých lekárskeho posudok vychádzal neuvádzajú, že by žalobca nebol schopný chôdze k prostriedku verejnej hromadnej dopravy, resp. že by jeho orientačná či mobilná schopnosť bola závažnejším spôsobom obmedzená. Skutočnosť, že fyzická osoba sa považuje za fyzickú osobu s ťažkým zdravotným postihnutím nepodmieňuje vyhotovenie parkovacieho preukazu. Správny orgán vydávajúci rozhodnutie nie je oprávnený posudzovať lekárskeho posudok, jeho správnosť ani jeho závery. Správny orgán nemôže lekárskeho posudok označiť ako nesprávny a nahradiť ho vlastným posúdením skutočnosti z odbornej stránky. Posúdenie miery funkčnej poruchy ako aj funkčnej diagnostiky je podľa zákona č. 447/2008 Z. z. v kompetencii príslušných posudkových lekárov, ktorým prináleží posudzovať odkázanosť fyzickej osoby s ťažkým zdravotným postihnutím na individuálnu prepravu osobným motorovým vozidlom. Lekárska správa - nález ošetrojúceho lekára nebol podkladom pre rozhodnutie správneho orgánu, ale podkladom pre posudkového lekára pri určovaní miery funkčnej poruchy a posudzovaní odkázanosti na individuálnu prepravu osobným motorovým vozidlom. Správne orgány riadne zistili skutkový stav veci podľa listinných dôkazov doložených žalobcom. Odborné závery správnych orgánov ohľadne zdravotného stavu žalobcu vychádzajú z obsahu doložených listinných dôkazov a sú bez známok rozporu medzi nimi a závermi odborných lekárov v lekárskeho správach.

Žalobca vo svojom vyjadrení zo dňa 09.08.2016 s podaným odvolaním nesúhlasil. Uviedol, že formálne dodržanie zákonného postupu pri vydávaní rozhodnutí nezabavuje správne orgány zákonnej povinnosti, aby vydané správne rozhodnutia aj obsahovo zodpovedali objektívnemu skutkovému stavu vecí. V tomto konkrétnom prípade argumentovanie tým, že vydané správne rozhodnutie sa opiera o lekárskeho posudok príslušného posudkového lekára je nedostatočným dôkazom správnosti napádaného rozhodnutia vtedy, ak lekárskeho posudok, ktorý tvorí základ napádaného rozhodnutia je v rozpore s objektívnym zdravotným stavom posudzovanej osoby - žalobcu. Netvrdil, že napadnuté rozhodnutie vychádza z nedostatočne zisteného skutkového stavu iba preto, že posudkový lekár osobne nevyšetřil žalobcu. Podľa vyjadrenia samotného žalovaného rozhodujúcu úlohu pri jeho rozhodovaní vo veci zohral lekárskeho posudok vypracovaný posudkovým lekárom žalovaného. Nemôže preto nastať situácia, že tento lekárskeho posudok je v príkrom rozpore so závermi ošetrojúcich lekárov žalobcu a s objektívnym zdravotným stavom žalobcu. Je na zvážení posudkového lekára, do akej miery sa oboznámi so zdravotnou dokumentáciou posudzovanej osoby a či pristúpi k jej osobnému vyšetreniu, avšak za vypracovanie objektívneho lekárskeho posudku nesie posudkový lekár zodpovednosť, a pokiaľ tento lekárskeho posudok nezodpovedá zdravotnému stavu posudzovanej osoby, nemôže argumentovať tým, že formálne dodržal postup. Zdôraznil interný vzťah správneho orgánu a posudkového lekára. Aj keď lekárskeho posudok je v zmysle zákona „iba“ podkladom pre rozhodnutie správneho orgánu, tento orgán sa nemôže zbaviť zodpovednosti za svoje rozhodnutie argumentáciou, že formálne urobil všetko, čo mu zákon predpisuje, teda že požiadal o lekárskeho posudok a nemôže zodpovedať za to, čo je v tomto posudku uvedené. Z rozhodnutí správnych orgánov a z dokumentácie, s ktorou sa mal možnosť oboznámiť počas konania

mu vyplynul záver, že posudkový lekár pri vypracovaní lekárskeho posudku vychádzal iba zo žalobcom doložených lekárskeho nálezov a správny orgán počas konania argumentoval iba týmito lekárske nálezmi. Vzhľadom na stručnosť týchto vyjadrení ošetrovujúcich lekárov bol toho názoru, že tieto písomnosti ošetrovujúcich lekárov sa nemôžu považovať za lekárske nálezy, ale iba za vyjadrenia, ktoré majú podporiť jeho žiadosť. Počas doterajšieho konania žalovaný, nepreukázal, že dostatočne zistil skutkový stav veci, objektívny zdravotný stav žalobcu. Rozsudok krajského súdu navrhol v celom rozsahu potvrdiť.

Podľa § 14 ods. 6 zákona č. 447/2008 Z. z. o peňažných príspevkoch na kompenzáciu ťažkého zdravotného postihnutia a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon č. 447/2008 Z. z.“) fyzická osoba s ťažkým zdravotným postihnutím je odkázaná na individuálnu prepravu osobným motorovým vozidlom, ak nie je schopná na rovnakom základe s ostatnými fyzickými osobami a pri rešpektovaní jej prirodzenej dôstojnosti a) premiestniť sa k vozidlu verejnej hromadnej dopravy osôb a k prostriedku železničnej dopravy a späť, b) nastupovať do vozidla verejnej hromadnej dopravy osôb a do prostriedku železničnej dopravy, udržať sa v ňom počas jazdy a vystupovať z vozidla verejnej hromadnej dopravy osôb a z prostriedku železničnej dopravy alebo c) zvládnuť z dôvodu ťažkého zdravotného postihnutia inú situáciu vo vozidle verejnej hromadnej dopravy osôb a v prostriedku železničnej dopravy najmä z dôvodu poruchy správania pri duševných ochoreniach, vertebrobazilárnej insuficiencie s ťažkými závratmi, straty dvoch končatín, kardiopulmonálnej nedostatočnosti ťažkého stupňa alebo ťažkej poruchy sfinkterov.

Podľa § 55 ods. 7 zákona č. 447/2008 Z. z. podkladom na rozhodnutie o parkovacom preukaze je lekárske posudok podľa § 11 ods. 13 alebo podľa § 11 ods. 15 alebo komplexný posudok, ak bol vypracovaný.

Podľa § 15 ods. 3 zákona č. 447/2008 Z. z. na účely parkovacieho preukazu pre fyzickú osobu so zdravotným postihnutím sa vypracúva len lekárske posudok podľa § 11 ods. 13 alebo § 11 ods. 15.

Podľa § 11 ods. 2 zákona č. 447/2008 Z. z. lekárske posudkovú činnosť vykonáva posudkový lekár príslušného orgánu. Posudkový lekár pri vykonávaní lekárskej posudkovej činnosti spolupracuje najmä s lekárom so špecializáciou v špecializačnom odbore všeobecné lekárstvo a s lekárom so špecializáciou v špecializačnom odbore pediatria, ktorý poskytuje všeobecnú ambulatnú starostlivosť pre deti a dorast, alebo s lekárom so špecializáciou v príslušnom špecializačnom odbore a sociálnym pracovníkom príslušného orgánu.

Podľa § 11 ods. 3 veta prvá zákona č. 447/2008 Z. z. pri výkone lekárskej posudkovej činnosti posudkový lekár vychádza z aktuálneho lekárskeho nálezov na účely kompenzácie, na účely preukazu, na účely parkovacieho preukazu, na účely posudzovania fyzickej schopnosti a psychickej schopnosti fyzickej osoby vykonávať opatrovanie a posudzovania fyzickej schopnosti a psychickej schopnosti fyzickej osoby s ťažkým zdravotným postihnutím udeliť písomný súhlas podľa § 40 ods. 6, ak tento zákon neustanovuje inak.

Podľa § 11 ods. 4 zákona č. 447/2008 Z. z., ak fyzická osoba v priebehu konania vo veciach kompenzácie, preukazu alebo parkovacieho preukazu predloží ďalšiu zdravotnú dokumentáciu, ktorá nie je obsahom lekárskeho nálezov, posudkový lekár túto zdravotnú dokumentáciu posúdi a zohľadní ju v lekárskom posudku.

Podľa § 11 ods. 5 zákona č. 447/2008 Z. z. posudkový lekár požiada poskytovateľa zdravotnej starostlivosti o kompletizáciu lekárskeho nálezov, ak je lekárske nález neúplný.

Podľa § 11 ods. 9 zákona č. 447/2008 Z. z. posudkový lekár môže predvolať fyzickú osobu na posúdenie jej zdravotného stavu, ak má pochybnosti o správnosti diagnostického záveru vyplývajúceho z predloženého lekárskeho nálezov alebo je potrebné overiť objektívnosť alebo úplnosť diagnostického záveru. V ostatných prípadoch posudkový lekár vykoná posúdenie bez prítomnosti posudzovanej fyzickej osoby.

Podľa § 11 ods. 10 zákona č. 447/2008 Z. z. posudkový lekár je povinný pozvať fyzickú osobu na posúdenie jej zdravotného stavu, ak o to táto fyzická osoba písomne požiada alebo požiada podaním žiadosti elektronickými prostriedkami podpísanej zaručeným elektronickým podpisom.

Podľa § 11 ods. 13 zákona č. 447/2008 Z. z. na účely parkovacieho preukazu lekársky posudok obsahuje mieru funkčnej poruchy, vyjadrenie, že ide o fyzickú osobu s ťažkým zdravotným postihnutím, vyjadrenie, či fyzická osoba s ťažkým zdravotným postihnutím je odkázaná na individuálnu prepravu osobným motorovým vozidlom alebo či fyzická osoba má praktickú alebo úplnú slepotu oboch očí a termín opätovného posúdenia zdravotného stavu.

Podľa § 53 ods. 1 zákona č. 447/2008 Z. z. na konanie vo veciach kompenzácie, na konanie o preukaze a na konanie o parkovacom preukaze sa vzťahuje všeobecný predpis o správnom konaní s odchýlkami uvedenými v odseku 2, ak tento zákon neustanovuje inak.

Podľa § 3 ods. 5 veta prvá zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (správny poriadok) rozhodnutie správnych orgánov musí vychádzať zo spoľahlivo zisteného stavu veci.

Dňom 01.07.2016 nadobudol účinnosť zákon č. 162/2015 Z. z. Správny súdny poriadok (ďalej len „SSP“). Podľa § 492 ods. 2 SSP odvolacie konania podľa piatej časti Občianskeho súdneho poriadku začaté pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona sa dokončia podľa doterajších predpisov.

Najvyšší súd Slovenskej republiky, ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 OSP), preskúmal napadnutý rozsudok krajského súdu a konanie, ktoré mu predchádzalo, v súlade s § 250ja ods. 2 OSP bez nariadenia pojednávania, a dospel k názoru, že odvolanie nie je dôvodné.

Odvolací súd sa celom rozsah stotožnil s odôvodnením rozsudku krajského súdu a v podrobnostiach na jeho závery odkazuje (§ 219 ods. 2 OSP). Na zdôraznenie jeho správnosti dopĺňa:

Predmetom súdneho konania bolo preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného, ktorým zamietol odvolanie žalobcu a potvrdil rozhodnutie Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny, Pezinok, Úseku sociálnych vecí a rodiny, pracoviska Senec č. PK2/RPPKAPC/SOC/2015/46584 zo dňa 17.08.2015, ktorým tento nevyhovел žiadosti žalobcu o vyhotovenie parkovacieho preukazu s odôvodnením, že žalobca je fyzickou osobou s ťažkým zdravotným postihnutím, ale nie je odkázaný na individuálnu prepravu osobným motorovým vozidlom a nemá praktickú alebo úplnú slepotu oboch očí.

Ako správne uviedol krajský súd na konanie správneho orgánu v konaní o parkovacom preukaze sa vzťahujú ustanovenia zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (správneho poriadku). Správny orgán v takomto konaní postupuje v súlade so zásadou tzv. materiálnej pravdy, ktorá vyžaduje, aby rozhodnutia správnych orgánov vychádzali zo spoľahlivo zisteného skutkového stavu. Preto je nevyhnutné, aby správny orgán (i na základe dôkazov navrhnutých účastníkom konania) náležite zistil všetky skutočnosti dôležité pre rozhodnutie. Správny orgán je tak povinný urobiť z úradnej povinnosti. Spoľahlivé zistenie stavu veci predpokladá postup, keď si správny orgán obstará také podklady pre rozhodnutie, ktoré mu umožnia zistiť presne a úplne skutočný stav vecí. Znamená to, že je nutné jednak vykonať všetky vyšetrenia nevyhnutné na objasnenie rozhodujúcich okolností a dôležité pre posúdenie vecí (úplnosť zistenia) a jednak zabezpečiť, aby zistenia vyvozené z vykonaných vyšetrovaní zodpovedali skutočnosti.

V súlade s uvedenou zásadou správny orgán nemôže skutkové vyšetrovanie vecí uzavrieť s tým, že žalobcom predložená dokumentácia k posudku je nekompletná. Žalobca mal ako účastník správneho konania povinnosť predložiť všetky dôkazy, ktoré mal k dispozícii, ale správny orgán nerozhoduje len na základe ním predložených dôkazov, ale na účely objektívneho zistenia skutkového stavu si dôkazy obstará aj ex offo. Správny orgán síce konštatoval, že dôkazy poskytnuté žalobcom sú neúplné, ale iné (ďalšie) dôkazy si nezaobstaral. Aj v odvolaní žalovaný tvrdil, že správne orgány riadne zistili skutkový stav vecí podľa listinných dôkazov doložených žalobcom. Nepožiadaval o doplnenie lekárskeho nálezov odborných lekárov. Žalobcu nepredvolal. Ustanovenie § 11 ods. 9 zákona č. 447/2008 Z. z. umožňuje

posudkovému lekárovi vykonať posúdenie zdravotného stavu bez prítomnosti posudzovanej fyzickej osoby len v prípade, že nemá pochybnosti o správnosti diagnostického záveru vyplývajúceho z predloženého lekárskeho nálezu alebo je potrebné overiť objektívnosť alebo úplnosť diagnostického záveru. Z vyjadrení posudkového lekára je zrejmé, že mal pochybnosti o úplnosti diagnostického záveru. Napriek tomu vykonal posúdenie zdravotného stavu žalobcu v jeho neprítomnosti. Takýto postup zakladá porušenie zásady spoľahlivo zisteného skutkového stavu a je preto dôvodom na zrušenie rozhodnutia správneho orgánu.

Odvolací súd poukazuje i na povinnosť správneho orgánu riadne poučiť účastníka správneho konania o jeho procesných právach a povinnostiach, vrátane práva žiadať o posúdenie v jeho prítomnosti. Neobstojí tvrdenie, že správny orgán nie je oprávnený posudzovať lekárske posudky, jeho správnosť ani jeho závery, nemôže lekárske posudky označiť za nesprávne a nahradiť ho vlastným posúdením skutočností z odbornej stránky, pretože posúdenie miery funkčnej poruchy je v kompetencii príslušných posudkových lekárov a lekárska správa - nález ošetrojúceho lekára nebol podkladom pre rozhodnutie správneho orgánu, ale podkladom pre posudkového lekára.

Posudkový lekár vypracúva posudok pre správny orgán, a to tak, aby mohol byť spoľahlivým podkladom pre vydanie rozhodnutia správneho orgánu. Ak je tento posudok neúplný, nepresvedčivý a preto nepostačujúci pre zistenie skutočného stavu veci, je práve úlohou rozhodujúceho správneho orgánu vyžiadať si jeho doplnenie a na ten účel posudkového lekára usmerniť. V takom prípade nemožno hovoriť o zasahovaní do odbornej stránky veci - posúdenia zdravotného stavu a miery funkčnej poruchy, ktorá je v kompetencii posudkového lekára. Rovnako aj posudkový lekár má v zmysle zákona č. 447/2008 Z. z. právo požiadať o doplnenie zdravotnej dokumentácie.

Uvedené okolnosti boli dôvodmi, pre ktoré Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok krajského súdu v súlade s § 250ja ods. 3 veta druhá OSP potvrdil ako vecne správny.

Napriek tomu, že žalobca bol v odvolacom konaní úspešný (§ 250k ods. 1 v spojení s § 224 ods. 1 OSP) odvolací súd mu náhradu trov tohto konania nepriznal, pretože mu z obsahu spisu žiadne trovy odvolacieho konania nevyplývajú.

Toto rozhodnutie prijal senát najvyššieho súdu pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustný opravný prostriedok.